

ՀՐՋԱՌԵՐԱԿԱՆ

Բ.

Հայրենակիցներս,

Իբրև շարունակութիւն իմ 15 Մարտ Թուակիր Շրջաբերականիս, որով կոչում կ'ընէի ձեր ազգասիրութեան՝ Ազգային Շահերու Պաշտպանութեան գործին յատուկ հանգանակութեան մասնակցելու համար, երջանիկ կը զգամ ինքզինքս ձեզի հաղորդելով հետեւեալ հեռագիրը, զոր Ամենայն Հայոց Գերագոյն Պետը՝ Վեհ. Գէորգ Ե. ինծի պատիւ ըրած է ուղղելու.—

«Կ'արտօնենք Ազգային Շահերու Պաշտպանութեան համար բացուած նոր հանգանակութիւնը, Մեր հովա-
«նաւորութեան եւ Ձեր նախագահութեան ներքեւ: Կրպայս-
«նենք Մեր ջեմ գոհունակութիւնը՝ Ձեր նախաձեռնու-
«թեան եւ ցոյց տուած գործունէութեան ու եռանդին
«համար: Կ'օրհնենք Ձեզ եւ կատարեալ յաջողութիւն կը
«մաղթենք:

«ԳԵՈՐԳ ԵՄՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԺ

«ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ»

Սոյն Հայրապետական Կոնդակ-Հեռագրին ոճն իսկ ցոյց կուտայ թէ՛ Նորին Վեհափառութիւնը ինչպէս, զնահատելով մեր Հանգանակութեան կարեւորութիւնը, կը նուիրագործէ նախաձեռնութիւնը զոր հարկ սեպեցի ստանձնել՝ այնպիսի կնճառալից վայրկեանի մը, երբ ստիպողաբար անհրաժեշտ է պատրաստ գտնուիլ մեր դատին պաշտպանութեան:

Բարձր հովանաւորութիւնը՝ զոր Ն. Ս. Օծութիւնը բարեհաճած է ընդունիլ, մեր Հանգանակութեան կուտայ այժմ բոլորովին ազգային հանգամանք մը, և անոր յաջողութիւնը կ'ապահովցնէ: Անիկա պիտի բաւէ համոզելու մեր հայրենակիցները այն անհրաժեշտութեան մասին որ կայ այսօր միանալու և համերաշխելու, ինչպէս միացած էին իրենց անկեղծ օժանդակութիւնը նուիրելու համար, երբ տակէ երկու տարի առաջ Եւրոպիոյ մէջ մեր Թրքահայ տարաբախտ հայրենակիցներուն դատը կը պաշտպանէի: Հարկ է որ ձեզի յիշեցնեմ թէ՛ ջանքերու այդ համերաշխութեան շնորհիւ է որ յաջողեցանք այն ատեն ձեռք բերելու ինչ որ հանգամանքները և Եւրոպական քաղաքականութեան պահանջները

մեզի թոյլ կուտային յուսալու: Սակայն ներկայիս դառնօրէն յուսախար եղայ տեսնելով որ Եգիպտոսի մեր հայրենակիցներուն միջև բաժանումներ գոյութիւն ունին, և թէ՛ ներկայ Հանգանակութեան հակառակորդներէն ոմանք, անհասկնալի ընդդիմութեան ոգիով մը, մինչև իսկ արգելք հանդիսացած են որ Եգիպտոսի մէջ լոյս տեսնող հայ միակ լրագրին մէջ հրատարակուի այն Կոչը, զոր 15 Մարտին ուղղեցի, մեր Ազգային Շահերուն Պաշտպանութեան յատուկ Հանգանակութեան ձեռնարկումին առթիւ: Ինծի հաւաստուեցաւ մինչև իսկ որ ջանք կ'ըլլայ երկդիմութիւն մը ստեղծելու, պնդելով որ հակառակ եւ օգնութեան ձեռք երկնցնելու անոնց՝ որ կը կոռին Ռուսական բանակին կողքն ի վեր, Թուրքիոյ իրենց եղբայրներուն փրկութեան համար: Չիմ գիտեր թէ ինչ բանի վրայ կը հիմնուին ինծի այդպիսի մտածումներ վերագրելու համար, զոր ազդուապէս կը մերժեմ: Շրջաբերականիս մէջ չիկայ բառ մը՝ որ այդպիսի մեկնութեան մը թոյլատրէ իրենք: Եթէ անոր մէջ յատուկ յիշատակութիւն մը չըրի մեր կամաւորներուն նկատմամբ, պատճառը ան է որ չէի ուզեր կոչիս ո և է մասնաւոր բնոյթ մը տալ, և որովհետեւ Ազգային Հանգանակութիւն մը պէտք է որ կարենայ յատկացուիլ ազգային ամէն տեսակ շահերու պաշտպանութեան գործին, առանց ո և է մասնաւորումի և խտրութեան:

Գործունէութեան ձեռք կախում պիտի ունենայ դէպքերէն և պարտի հարկաւորապէս տարբերիլ պարագաներուն համաձայն, խնդրոյ նիւթ եղող շահերը նկատի առնելով: Լաւ է որ ամէն ոք նախապէս գիտնայ տարիկա, որովհետեւ այնպիսիներու օժանդակութիւնը միայն կրնամ ընդունիլ որ ինծի կը վստահին: Ատոնց կրնամ հաւաստիօրէն ըսել թէ՛ ձեռքէս եկածը պիտի ընեմ, և թէ ոչ ոք աւելի խնայողաբար պիտի տնտեսէ ինծի վստահուած գումարները, և թէ պաշտօնս լրանալուն ինչ դրամ որ աւելցած ըլլայ՝ պիտի յանձնեմ Վեհ. Կաթողիկոսին, որպէսզի այդ մնացորդը գործածէ յօգուտ Ազգին, Իր յարմար տեսած եղանակաւ: Բայց կը խնդրեմ իմ հայրենակիցներէս որ չի մոռնան թէ՛ մեր ազգային պահանջներուն յաջողութիւնը միմիայն մենէ կախում չունի, այլ ամէն բանէ առաջ երեք Դաշնակից Պետութիւններէն՝ որ մեր դատը ձեռք առած են: Իսկ ինչ որ կրնամ խոստանալ, ան է որ բոլոր ուժովս պիտի աշխատիմ այդ բանին՝ մեր Ազգային Իշխանութեանց աջակցութեամբը, և մեր սիրելի Հայրապետին՝ Ամենայն Հայոց Վեհ. Կաթողիկոսի բարձր ղեկավարութեան ներքեւ:

ՊՕՂԱՍ ՆՈՒՊԱՐ

Դաիլիք, 3 Ապրիլ 1915